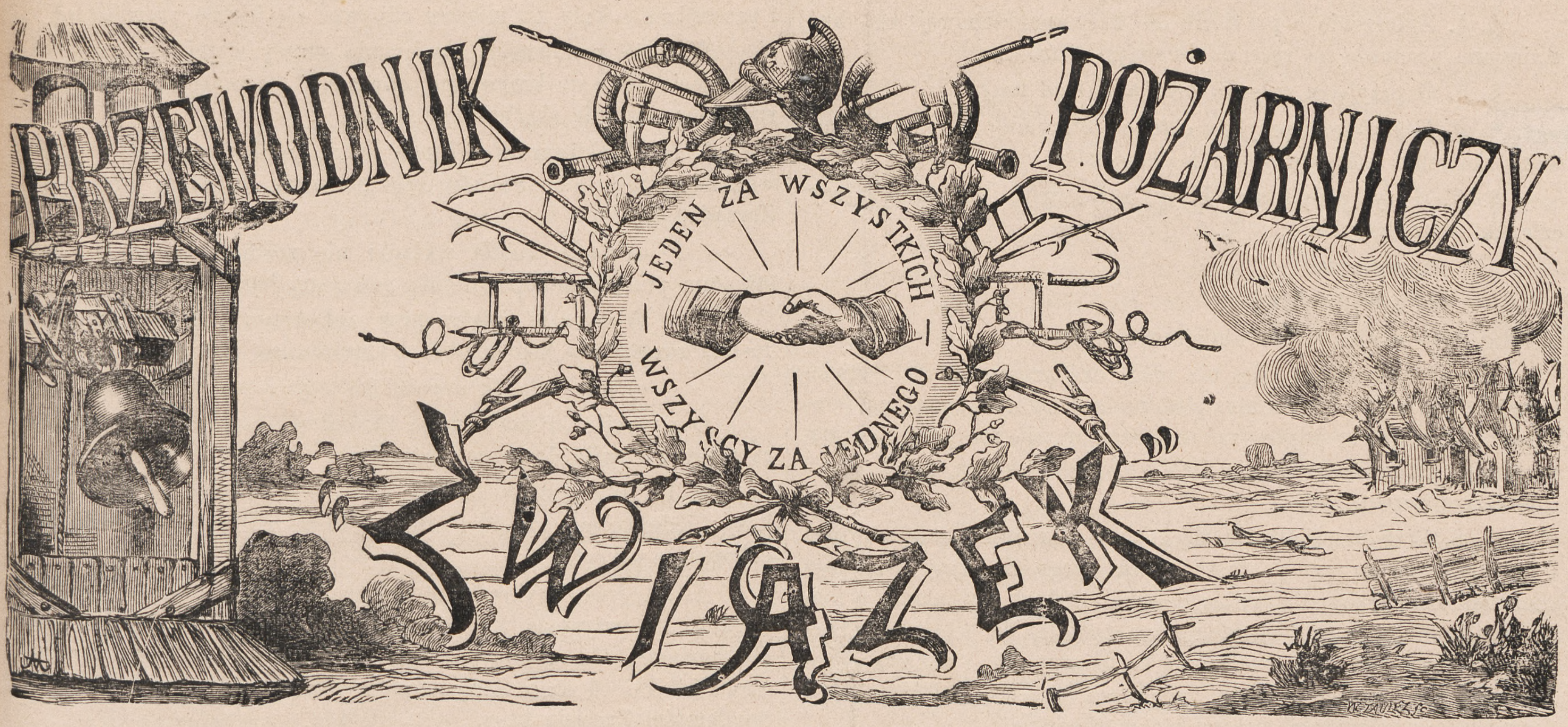
Rok VII. Miesiąc Luty 1893 Nr. 2.

Organ Towarzystw ochotniczych straży pożarnych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Wychodzi 1. każdego miesiąca. Redakcya i Administracya we Lwowie, Rynek 17. I. p.

Przedpłata: W miejscu rocznie 2 złr. 40 cnt., półrocznie 1 złr. 20 cnt. — Z przesyłką rocznie 2 złr. 80 cnt., półrocznie 1 złr. 40 cnt

Pośmiertne kasy strażackie.

W żadnym kraju instytucye ochotniczych straży pożarnych nie dosięgły takiego rozwoju pod względem liczebnym jak w Bawaryi, która liczy obecnie przeszło 300.000 czynnych strażaków.

Rozwój ten zawdzięczyć należy w pierwszym rzędzie utworzonym tamże kasom zapomogowym, zabezpieczającym każdego strażaka i jego rodzinę na wypadek kalectwa lub dłuższej słabości.

W roku 1888 z organizowano kasę pośmiertną z której na wypadek śmierci strażaka, pozostała wdowa, dzieci lub rodzina otrzymują jednorazową zapomogę w kwocie 200 zł. aw. Obecnie zaś w dniach 22 — 24 lipca br. odbędzie się w Monachium XIV. zjazd niemieckich straży pożarnych, na którym przedłożonym zostanie wniosek aby za pomocą loteryi pozyskać fundusze na wybudowanie domu inwalidów strażackich w którem okaleczali strażacy znajdą umieszczenie i zaopatrzenie, chorzy opiekę, weterani utrzymanie i t. p.

Z krótkiego sprawozdania zarządu kasy pośmiertnej dowiadujemy się że Kasa rozpoczęła swoje czynności w r. 1888 i w tymże czasie liczyła zaledwie 2.000 członków, zaś z końcem r. 1891 było już 23.000 członków a fundusz rezerwowy wynosił pokaźną sumę 97.000 marek.

Podobną kasę zaprowadzono już w Dolnej Austryi, a V. austryacki Walny Zjazd delegatów straży ochotniczych, odbyty dnia 13 sierpnia 1892 r. w Insbruku, postanowił przystąpić do organizacyi tych kas we wszystkich prowincyach Monarchii, przyczem poszczególne prowincye mogą połączyć swe kasy i fundusze w ce'u zapewnienia większych korzyści dla członków kas pośmiertnych, gdyż do pożądanego rozwoju i do zebrania odpowiednich celowi fuduszów każda kasa powinna posiadać najmniej 5000 członków.

Organizacyę podobnej instytucyi dostatecznie objaśnia podany poniżej wzór statutu, korzyści zaś dla pojedynczych członków z łatwością dadzą się obliczyć; najważniejszem jednak będzie wpływ moralny jaki kasa wywrzeć może przez zjednanie nam długoletnich członków czynnych w naszych korpusach strażackich, złożonych przeważnie z ludzi pracy i niezamożnych, dla których perspektywa tak znacznej pomocy na wypadek śmierci nie może być i nie będzie obojętna.

Pomoc to bowiem nie mała dla pozostałej rodziny, wdowy lub dzieci, zwłaszcza że bardzo często długotrwała słabość, leki doktor i pogrzeb zabierają całe zasoby, a po opędzeniu wszystkich kosztów rodzina taka widzi się nie tylko pozbawioną swego żywiciela lecz równocześnie pozbawia się i ostatnich funduszów na zaspokojenie wydatków pogrzebu.

Podając ten statut pod światłą rozwagę p. p. Naczelników korpusów i ogółu naszych członków, upraszamy równocześnie o zbadanie tej sprawy, omówienie w gronie strażackim i podanie wniosków pod obrady najbliższego Walnego zjazdu strażackiego.

Statut kasy pośmiertnej.

I. Nazwa i siedziba.

§. 1. Kasa nosi nazwę: „Kasa pośmiertna krajowego Związku ochotniczych straży pożarnych królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem". Siedzibą kasy jest miasto Lwów.

II. Zadanie kasy.

§. 2. Zadaniem kasy jest udzielenie pewnej, według postanowień niniejszego statutu oznaczyć się mającej kwoty pieniężnej (koszta pogrzebowe) osobom pozostałym po zmarłym członku straży ochotniczej do krajowego Związku ochotniczych straży pożarnych należącej.

III. Skład członków Kasy. Sposób przyjmowania, prawa i obowiązki Członków.

§. 3. Członkiem kasy pogrzebowej może być każdy członek czynny Towarzystwa strażackiego należącego do krajowego Związ-

ku, jeżeli nie przekroczył 55 roku życia i jest cieleśnie zdrowy.

§. 4. Zgłoszenie o przyjęcie do kasy pogrzebowej ma być wniesione pisemnie na ręce miejscowego skarbnika.

§. 5. O przyjęciu członka orzeka Zarząd kasy.

§. 6. Każdy nowoprzyjęty członek otrzymuje z rąk miejscowego skarbnika kartę przyjęcia i statut kasy.

§. 7. Przy podpisaniu karty zgłaszenia, nowowstępujący członek ma zaraz uiścić:

a) wpisowe

b) roczną wkładkę

według postanowień §. 20 niniejszego statutu.

Gdyby zgłaszający się nie mógł być przyjętym dla jakichkolwiek powodów, natenczas złożone należytości będą mu bezwłocznie zwrócone; gdyby zaś zgłaszający się nie przyjął karty przyjęcia, natenczas wpłacone należytości przechodzą na korzyść funduszu rezerwowego.

§. 8. Przy przesiedlaniu się członka do innej miejscowości i przystąpieniu do innej straży, prawa jego do kasy pozostają niezmienione: przesiedlający się powinien jednak zawiadomić o tem skarbnika miejscowego, następnie zaś najdalej do 4 tygodni przedłożyć nowemu skarbnikowi swoją kartę przyjęcia i pokwitowanie z ostatniej zapłaconej wkładki, przyczem wszelkie zaległości lub przypadające należytości muszą być wyrównane.

Obydwa skarbnicy winni natychmiast zawiadomić zarząd o przesiedleniu się członka.

§. 9. Członek przesiedlający się tak długo uważanym będzie za występującego z kasy, dopokąd nie zgłosi swego przystąpienia w nowej miejscowości i jeżeli przypadające należytości w dawnej siedzibie przez niego lub przez trzecią osobę nie zostały uiszczone.

§. 10. To samo odnosi się do członka przesiedlającego się do miejscowości w której niema straży ochotniczej.

§. 11. Jeżeli członek kasy powołanym zostanie do czynnej służby wojskowej, natenczas wszelkie jego prawa i obowiązki w obec kasy pozostają w zawieszeniu.

Jeżeli zaś w przeciągu 4 tygodni po wystąpieniu z czynnej służby wojskowej zgłosi swoje przystąpienie do straży ochotniczej i do kasy, natenczas wszelkie prawa i obowiązki w obec kasy trwają w swej mocy, przyczem przy obliczeniu kosztów pogrzebowych czas spędzony przy straży i przy kasie policzonym będzie podług postanowień §. 27 statutu.

Jeżeli ponowne przystąpienie zgłoszonem zostało po upływie 4 tygodni natenczas postępować się będzie jak przy nowym zgłoszeniu.

Jeżeli powołanie do służby wojskowej nastąpi na czas krótki (manewra) z wyjątkiem wypadku mobilizacyi, natenczas prawa i obowiązki członka pozostają niezmienione, jednak wszelkie w tym czasie przypadłe należytości muszą być uiszczone.

§. 12. Wystąpienie z kasy jest zawsze dowolne, jednak musi być pisemnie podane do wiadomości skarbnika.

Z podaniem uwiadomienia o wystąpieniu, gasną wszelkie prawa i obowiązki w obec kasy: zaległości jednak pieniężne muszą być wyrównane.

§. 13. Ponowne zgłoszenie się dobrowolnie występującego członka traktowane będzie według §. 3. statutu.

Członek który z kasy dwa razy dobrowolnie występywał (przesiedlenie się wyjąwszy) nie może być więcej przyjętym.

§. 14. Członek wykluczony, wykreślony lub dobrowolnie występujący ze straży traci tem samem prawa do kasy.

Jeżeli członek wskutek nieszczęśliwego wypadku nie z własnej winy powstałego, słabości lub w wypadkach przewidzianych §. 10. Statutu, nie może być nadal członkiem czynnym straży, lub jeżli wystąpienie ze straży nastąpi wskutek obrażeń cielesnych lub słabości w służbie strażackiej, jak również jeżeli członek 15 lat do kasy należał, natenczas i nadal należeć może jeżeli wkładki regularnie uiszczane będą.

§. 15. Przy rozwiązaniu lub wystąpieniu z krajowego „Związku" Straży ochotniczych, członkowie straży mogą pozostać nadal członkami kasy, jeżeli wpłacają regularnie należne wkładki i prowadzenie kasy na miejscu odbywać się będzie prawidłowo.

W razie ponownego zawiązania straży w tej miejscowości, i przyjęcia tejże do krajowego „Związku" prowadzenie kasy poruczonem zostanie skarbnikowi straży.

§. 16. Wykluczenie członka kasy, oprócz wypadków przewidzianych, §. 14. Statutu nastąpić może na mocy orzeczenia Zarządu, gdy:

a) dwie zaległe wkładki nie zostaną uiszczone i gdy statutem przepisane upomnienia pozostaną bez skutku;

b) w razie gdyby przy zgłoszeniu przyjęcia zatajona została rozmyślnie jako groźna i nieuleczalna choroba;

c) gdy członek dopuści się czynu na niekorzyść kasy.

O wykreśleniu zawiadamia Zarząd pisemnie i takowe nabiera mocy z chwilą doręczenia wyroku.

§. 17. Wykreślony członek traci wszelkie swoje prawa do kasy; jednakowoż wszelkie dłużne kasie należytości muszą być całkowicie pokryte.

§. 18. Jeżeli wykreślenie członka nastąpiło według postanowień §. 16. przysługa wykreślonemu prawo odwołania się do sądu polubownego. Odwołanie powinno być wniesione najdalej w przeciągu 14 dni od dnia doręczenia wyroku i musi być podane do wiadomości Zarządu kasy.

Sąd polubowny rozpatruje sprawę i wszelkie prawa i obowiązki członka pozostają w zawieszeniu.

Jeżeli sąd polubowny załatwi odwołanie się przychylnie, natenczas członek po uiszczeniu w tym czasie zapadłych należytości wstępuje ponowie w swoje prawa.

IV. Fundusze kasy.

§. 20. Wysokość uiszczać się mających wkładek oznacza się według wieku w którym członek zgłoszenie na ręce miejscowego skarbnika złożył i według następującej tabeli:

Klasa	Wiek w czasie przystąpienia	Wpisowe		Roczna wkładka	wkładka pogrzebowa
		zł.	ct.	ct.	ct.
I.	do ukończonego 20 roku życia	—	40	20	2
II.	od „ 21 — 25 roku życia	—	52	26	3
III.	„ „ 26 — 30 „ „	—	64	32	4
IV.	„ „ 31 — 35 „ „	—	76	38	4½
V.	„ „ 36 — 39 „ „	—	88	44	5
VI.	„ „ 40 — 43 „ „	1	—	50	5½
VII.	„ „ 44 — 47 „ „	1	12	56	6
VIII.	„ „ 48 — 50 „ „	1	24	62	6½
IX.	„ „ 51 — 53 „ „	1	36	68	7
X.	„ „ 54 — 55 „ „	1	48	74	7½

jeżeli liczba zaszłych wypadków śmierci w jednym roku nie dosięgnie 1 procent z ogólnej sumy członków.

§. 21. Wkładki roczne, mają być uiszczane w miesiącu styczniu każdego roku zaś przypadające dodatki na wypadek śmierci wypłacane będą miesięcznie, a mianowicie w ten sposób że w każdym miesiącu członek kasy ma tyle razy wypłacić kwotę (wkładek pogrzebowych) ile było wypadków śmierci w poprzednim miesiącu.

Przystępujący do kasy w ciągu roku, muszą uiścić wkładki za cały czas ubiegły tegoż roku i wszystkie wkładki pogrzebowe zacząwszy od miesiąca w którym do kasy przystąpili.

§. 22. Członek nie uiszczający regularnie przepisanych wkładek będzie przez skarbnika po 14 dniach po raz pierwszy a po dalszych 14 dniach po raz drugi upomniany; gdyby zaś w 14 dni po otrzymaniu drugiego napomnienia powinnościom swoim zadość nieuczynił, natenczas przedstawiony zostanie przez skarbnika zarządowi do wykreślenia.

V. Użycie funduszów.

§. 23. Kwoty pozostałe z wpisowego i z wkładek rocznych służą w pierwszej linii na pokrycie wydatków, następnie zaś obracane będą na utworzenie i pomnożenie funduszu rezerwowego.

§. 24. Wkładki pogrzebowe używane będą w razie śmierci członka na wypłacenie kosztów pogrzebu według skali oznaczonej w §. 27. zaś resztujące kwoty dokładane będą do funduszu rezerwowego.

§. 25. Fundusz rezerwowy służy na pokrycie zobowiązań klasy, na zaliczki i na nadzwyczajne wydatki.

Fundusz ten tworzyć się będzie ze wszystkich pozostałości kasowych, niepodniesionych kwot pogrzebowych, darowizn, zapisów, procentów od złożonych kapitałów, z przepadłych wkładek (§. 7. ust. 2.) w końcu z wszelkich nadwyżek z wkładek pogrzebowych (§. 22. i 27.)

Gdyby fundusz rezerwowy wzrósł do takiej kwoty że nagromadzone odsetki wystarczą na pokrycie wypłat czyli zobowiązań kasy, licząc po dwa wypadki śmierci rocznie na każde 100 członków należących do kasy, i na dwa lata z góry, wówczas zarząd w porozumieniu z Radą zawiadowczą krajowego Związku ma prawo zmiejszyć lub znieść całkowicie na czas jakiś dodatkowe wkładki pogrzebowe. Wkładki te jednak następnie podniesione być mogą do takiej wysokości, aby z zebranej w ten sposób kwoty pokryć można zobowiązania kasy przyczem jeszcze doliczyć wypada 10% na powiększenie funduszu rezerwowego i 10% na pokrycie wydatków administracyi.

§. 26. Fundusze kasy mogą być składane:

1). w papierach pupilarnych,

2). na hipotekach pupilarnych,

3), na pocztowych i innych kasach oszczędności w kraju.

VI. Prowadzenie kasy.

§. 27. W razie śmierci członka, koszta pogrzebowe mogą być wypłacone. Wysokość kosztów pogrzebu może wynosić najwyżej 200 złr. wa. (400 koron). Zarząd oznacza w jakiej wysokości koszta te każdocześnie wypłacane być mają.

Z kosztów tych otrzymają spadkobiercy zmarłego członka:

a) w pierwszym roku należenia do kasy $^1/_5$
b) „ drugim „ „ „ „ $^2/_5$
c) „ trzecim „ „ „ „ $^3/_5$
d) „ czwartym „ „ „ „ $^4/_5$
e) „ piątym „ „ „ „ $^5/_5$

część sumy mającej się wypłacić tytułem kosztów pogrzebu a którą to sumę oznaczy zarząd w danym wypadku odpowiednio do posiadanych w kasie funduszów.

Rok należenia do kasy upływa o godzinie 12 w południe dnia daty wypisanej na karcie przyjęcia członka.

§. 28. Jako spadkdbiercy uważani być mają w małżeństwie, ślubna i wspólnie żyjąca żona, u wdowców ślubne dzieci, u wdowców bezdzietnych i u członków stanu wolnego te osoby, które przy przystąpienia w karcie przyjęcia lub innym sposobem pisemnie jako spadkobiercy wymienieni zostali.

§. 29. Takie pisemne zgłoszenie spadkobierców jest wystarczającem, jeżeli jest podpisane przez członka i skarbnikowi własnorecznie do przesłania Zarządowi oddane.

§. 30. Przy wstąpieniu w stan małżeński, wszelkie pisemne zgłoszenia wystawione na korzyść obcych osób tracą moc swoją, i przechodzą na żonę, jeżeli członek po ożenieniu się inaczej wyraźnie nie postanowi.

§. 31. Jeżeli członek nie wskazał osób umocowanych, natenczas koszta pogrzebowe mają być wypłacone do rąk prawnych spadkobierców. W razie braku tychże kwoty przeznaczone na koszta pogrzebowe pozostają w kasie i użyte będą na pomnożenie funduszu rezerwowego.

§. 32. Do podjęcia kosztów pogrzebowych umocowani lub spadkobiercy mają najdalej w 8 dni po śmierci członka, zawiadomić skarbnika i przedłożyć następujące dokumenta:

a) akt zejścia zmarłego.

b) metrykę lub inny jaki urzędowy dokument, z którego widocznym by był wiek zmarłego, gdyby takich dokumentów zarząd nie posiadał;

c) pokwitowanie ostatniej uiszczonej wkładki.

d) Kartę przyjęcia zmarłego na członka kasy.

Skarbnik obowiązany jest powyższe dokumenta bezwłocznie do Zarządu odesłać.

§. 33. W razie gdyby umocowani lub spadkobiercy nie mogli przedłożyć karty przyjęcia i ostatniego pokwitowania, to skarbnik ma tę okoliczność wyraźnie w swoim uwiadomieniu zamieścić z dodatkiem czy zmarły do chwili śmierci był jeszcze członkiem kasy i wszelkie swoje obowiązki względem kasy wypełnił.

§. 34 Gdy wszelkim swoje postanowieniom statutu zadość uczyniono i przeciw wypłaceniu kosztów pogrzebowych nic nie stoi na przeszkodzie, natenczas wypłata nastąpić powinna najwyżej do dni 8 od dnia zgłoszenia się do zarządu, a przypadająca kwota ma być wysłana na ręce miejscowego skarbnika z równoczesnem uwiadomieniem spadkobierców.

Skarbnik po otrzymaniu należnej kwoty winien takową natychmiast spadkobiercom doręczyć za odpowiednim pokwitowaniem odwrotnie do zarządu odesłać się mającem.

Jeżeli zachodzi jakakolwiek wątpliwość co do spadkobierców prawnych lub umocowanych, natenczas Zarząd ma prawo potrzebnych wiadomości zasięgnąć.

§. 35. Wypłaty kosztów pogrzebowych, które w przeciągu pół roku nie zostały podjęte, licząc od dnia śmierci członka, przypadają na rzecz kasy.

§. 36 Przyczyna śmierci nie może mieć żadnego wpływu na wypłatę kosztów pogrzebowych.

§. 37. Jeżeli przy wypłacaniu kosztów pogrzebowych okaże się że członek przy wstępowaniu nie podał swego rzeczywistego wieku, wówczas powinna być przypadająca różnica wkładek upłacona a względnie z wypłacić się mającej sumy ściągnięta.

§. 38. Gdyby zarząd odmówił wypłaty kosztów pogrzebowych natenczas w przeciągu 4 tygodni po otrzymaniu pisemnej odmowy wolno interesowanym odnieść się do sądu polubownego i zawiadomić o tem zarząd kasy.

VII. Organa kasy.

§. 39. Organami wykonawczemi kasy pośmiertnej jest:

1. Zarząd.
2. Skarbnicy miejscowi.
3. Walne Zgromadzenie.
4. Rada nadzorcza.
5. Sąd polubowny.

I. Zarząd.

§. 40. Zarząd kasy składa się z 5 członków, wybranych przez Walne zgromadzenie na przeciąg lat dwóch.

Tak samo wybiera się i pięciu zastępców.

§. 41. Z członków zarządu kasy nie może być równocześnie więcej nad dwóch członkami Rady zawiadowczej krajowego Związku.

§. 42. Z pomiędzy członków Zarządu, przynajmniej trzech musi zamieszkiwać w siedzibie kasy, pozostali i zastępcy mogą zamieszkiwać również w miejscu a najdalej w promieniu 70 kilometrów od siedziby kasy.

§. 43. Członkowie zarządu zamiejscowi, udający się do siedziby kasy na posiedzenia, kontrole i t. p. mają pobierać zwrot kosztów podróży i odszkodowanie którego wysokość oznaczy walne zgromadzenie.

§. 44. Zarząd wybiera z pomiędzy swoich członków:

1. Przewodniczącego.
2. Zastępcę przewodniczącego.
3. Sekretarza.
4. Skarbnika.
5. Kontrolora.

§. 45. Zarząd czuwa nad prowadzeniem kasy, a wszczególności oznacza wysokość wypłacić się mających kosztów pogrzebowych.

Kasę zastępuje na zewnątrz przewodziczący wraz z sekretarzem.

§. 46. Wszelkie prawomocne dokumenta i uchwały mają być zaopatrzone podpisem przewodniczącego i sekretarza.

§. 47. Zarząd kasy załatwia sprawy kasy na posiedzeniach zwyczajnych, na które wszyscy członkowie zarządu wzywani być muszą. Uchwały są prawomocne przy obecności trzech członków jeżeli zapadają jednogłośnie.

W razie rozdzielenia głosów rozstrzyga przewodniczący.

§. 48. W razie ustąpienia członka zarządu wchodzi na jego miejsce jeden z zastępców.

II. Skarbnicy miejscowi

§. 49. Dla ułatwień manipulacyi kasowej, w każdej miejscowości (przy każdej straży) wybranym będzie skarbnik i tegoż zastępca.

§. 50. Skarbnik miejscowy podlega nadzorowi odnośnej straży, główny nadzór należy do Zarządu kasy.

§. 51. Wybór skarbnika miejscowego i tegoż zastępcy dokonuje się w łonie odnośnej straży ochotniczej na walnem zgromadzeniu i absolutną większością głosów. Wybory odbywają się kartkami, w razie równości głosów rozstrzyga los.

§. 52. Najdalej w 8 dni po wyborach należy nadesłać do zarządu kasy odpis protokołu wyborczego.

§. 53. Zarządowi przysłuża prawo unieważnić wybory i w danym razie zarządzić ponowne zgromadzenie.

§. 54. Wybór skarbników miejscowych i tychże zastępców nastąpi w przeciągu 6 tygodni po walnem zjeździe delegatów i ważnym jest aż do przyszłego walnego zjazdu. Ponowny wybór jest dozwolony.

§. 55. Gdyby skarbnik miejscowy nie wypełniał należycie swych obowiązków, natenczas zarząd ma prawo skarbnika usunąć i powołać w jego miejsce zastępcę aż do ponownych wyborów.

§. 56. Wydział i naczelnictwo straży odpowiedzialnym będzie przed zarządem kasy za czynności skarbnika miejscowego.

III. Walne Zgromadzenie.

§. 57. Co dwa lata równocześnie z Walnym Zjazdem strażackim i w miejscu zebrania się tegoż odbędzie się walne zgromadzenie członków kasy pośmiertnej.

Na walnych zgromadzeniach skarbnicy miejscowi zastępują członków swojej straży.

W razie przeszkody w przybyciu skarbnika lub tegoż zastępcy dozwolonem iest przelanie pełnomocnictwa na innego delegata i którego należy zaopatrzyć w odpowiedni dokument.

Jeden delegat nie może rozporządzać więcej jak dwoma głosami.

§. 58 Towarzystwa strażackie liczące mniej niż 50 członków należących do kasy pogrzebowej wybierają i wysełają po 1 delegacie, towarzystwa liczące więcej nad 50 członków wybierają po 1 delegacie na każde dalsze 50 członków, przyczem niekompletna dziesiątka liczy się za całą, jeżeli mieści w sobie przynajmniej 26 członków.

§. 59. Walne zgromadzenie przystępuje do prawomocnych uchwał bezwzględu na ilość zebranych delegatów.

§. 60. Uwiadomienia o zwyczajnych lub nadzwyczajnych walnych zgromadzeniach mają być rozpisane i rozesłane na 4 tygodnie przed wyznaczonym terminem z podaniem porządku dziennego obrad.

§. 61. Wszelkie wnioski do walnego zjazdu mają być zgłoszone na 3 tygodnie przed terminem zjazdu i muszą być podane do wiadomości ogólnej.

§. 62. Walne zjazdy będą zwoływane i prowadzone przez zarząd.

§. 63. Zarząd może każdego czasu zwołać nadzwyczajne zebranie musi zaś zwołać na żądanie $^1/_5$ części członków kasy.

§. 64. Walny zjazd uchwala możliwe zmiany statutu, wybiera Zarząd, Radę nadzorczą i sąd polubowny z pomiędzy delegatów zjazdu, załatwia życzenia, zażalenia i wnioski członków, przyjmuje do wiadomości i zatwierdza rachunki oraz sprawozdania z czynności zarządu.

Do ważności uchwał delegatów Walnego zjazdu (z wyjątkiem zmiany statutu) potrzebną jest absolutna większość głosów.

§. 65. Zmiana statutu nastąpić może jedynie przy zgodności $^2/_3$ delegatów zjazdu.

§. 66. Przy dokonywanych wyborach konieczną jest zgodność absolutnej większości głosów, w razie rozstrzelenia głosów zarządza się nowe wybory: w razie zgodności połowy głosów rozstrzyga los.

§. 67. Ponowny wybór ustępujących członków zarządu, rady nadzorczej i sądu polubownego jest dozwolony.

IV. Rada nadzorcza.

§. 68. Rada nadzorcza składa się z 3 członków, wybranych na Walnym zjeździe na przeciąg 3 lat.

Tak samo wybiera się 3 zastępców.

Rada nadzorcza ma czuwać nad czynnościami zarządu.

W tym celu musi przynajmniej 2 razy do roku przeprowadzić dokładną rewizyę rachunków i kasy, oraz wydawać zarządowi wskazówki co do prowadzenia kasy.

O każdej sprawdzonej usterce uwiadamia przewodniczącego na najbliższem posiedzeniu a w danym razie i w miarę potrzeby przedkłada swoje wnioski zwyczajnemu lub nadzwyczajnemu zgromadzeniu.

Każden członek rady nadzorczej może uczestniczyć w posiedzeniach zarządu z głosem doradczym.

W razie przeszkodzenia członka rady nadzorczej ma być powołany jeden z zastępców.

V. Sąd polubowny.

§. 69. Spory pomiędzy członkami i zarządem kasy rozstrzyga sąd polubowny, złożony z 5 członków wybranych przez walne zgromadzenie na przeciąg 2 lat.

Przeciw wyrokom sądu polubownego nie ma odwołania.

Zażalenie przeciw nieważności wyroku sędziego pierwszej instancyi ma być wniesione pisemnie najdalej w przeciągu dni ośmiu z dołączeniem otrzymanego wyroku.

Cofnienie zażalenia przeciw orzeczeniu sądu polubownego nie odbiera mocy wyrokowi.

VIII. Zestawienie i kontrola rachunków.

§. 70. Z końcem miesiąca grudnia każdego roku mają być książki i rachunki zarządu zamknięte, zaś skarbnik musi przedłożyć ogólne zestawienie rachunków najdalej do 15 marca.

§. 71. Po zbadaniu zestawienia rachunkowego przez zarząd musi takowe być podane do ogólnej wiadomości najdalej do dnia 1 czerwca.

§. 72. Przed każdem zwyczajnem zgromadzeniem zarząd obowiązany jest ułożyć dokładne sprawozdanie o stanie i działalności kasy i przedłożyć temuż roczne rachunki.

Również przed każdym walnym zjazdem, zarząd obowiązany jest przeprowadzić ścisłe zbadanie obrotu kasowego i ksiąg kasowych i wynik swych badań podać do wiadomości Walnego zgromadzenia.

Jeżeli się okaże z rocznych zamknięć rachunkowych, lub też z peryodycznych oszacowań że wpływy kasy nie pokrywają z obowiązań i nie wystarczają na zebranie funduszu rezerwowego, natenczas zarząd może ustanowić podwyższenie wkładek lub zmiejszyć wydatki używane na prowadzenia kasy.

IX. Rozwiązanie kasy.

§. 73. O rozwiązaniu kasy stanowić może jedynie w tym celu zwołane nadzwyczajne walne zgromadzenie.

Rozwiązanie może nastąpić jeżeli przynajmniej $^2/_3$ straży ochotniczych zastąpionych będzie przez delegatów uprawnionych do głosowania i przy zgodności $^4/_5$ obecnych delegatów.

W razie gdyby się przepisana ilość nie zebrała, natenczas rozpisać należy ponowne walne zgromadzenie, którego uchwały bez względu na ilość zebranych będą prawomocne. Przy ponownem tem zebraniu koniecznem jest obecność delegatów przynajmniej 4/5 straży ochotniczych do kasy należących.

§. 74. Wszelka gotówka będąca w kasie przy rozwiązaniu ma być użyta na pokrycie zobowiązań kasy.

Pozostała reszta przechodzi na własność krajowego Związku ochotniczych straży pożarnych.

X. Postanowienie przejściowe.

§. 75. Członkowie czynni straży ochotniczych, którzy przekroczyli 55, jednak nie przekroczyli 60 roku życia, mogą być przyjęci na członków kasy pośmiertnej, jeżeli się zgłoszą i przedłożą lekarskie świadectwa zdrowia i wykażą że od lat 15 bez przerwy są czynnymi członkami straży.

W razie przyjęcia mają wnieść wpisowe w kwocie 5 zł. i wliczeni będą do X. klasy członków.

XI. Postanowienia końcowe.

§. 76. Zarząd kasy we wszelkich sprawach dotyczących tej instytucyi działać będzie wspólnie i w porozumieniu ze strażami ochotniczemi, związkami okręgowemi i krajowem Związkiem straży ochotniczych.

§. 77. Wszelkie sprawozdania o działaniu i postępach kasy mają być ogłaszane w organie „Związku“.

§. 78. Działalność kasy wchodzi w życie skoro zgłosi się liczba 5.000 członków, zaś do czasu pierwszego walnego zjazdu czynności kasy prowadzić będzie wybrany do tego komitet z łona Rady zawiadowczej.

Kursa strażackie dla pogotowi wiejskich

w powiecie Tarnopolskim.

Na wezwanie Wydziału z dnia 29. sierpnia br. do l. 2936 z obowiązał się podpisany objąć kierownictwo na rok 1892 nauki parobków wiejskich o pożarnictwie i zawiadomił o tem Św. Wydział Powiatowy stosowną odpowiedzią o gotowości rozpoczęcia tego kursu w każdym czasie. Tak jak w dawniejszych latach tak i obecnie ucząc, zastosowałem naukę o pożarnictwie teoretycznie i praktycznie do potrzeb wiejskich, naprowadzając przy tej na ważniejsze okoliczności, w skutek których tak częste pożary nasz kraj nawiedzają, w skutek których nieobliczone straty materyalne, niedostatek i ubóstwo między ludnością wiejską powstaje; wpajałem poczucie obywatelskie i miłości bliźniego niesienia pomocy i ratowania pożarem zagrożonych, zachęcając ich przytem aby jak najpilniej przykładali się do wyuczenia i wyćwiczenia wszystkich potrzebnych wiadomości o pożarnictwie i aby mogli, powróciwszy do swoich gmin sami straż ogniową i zorganizować i być dobrymi instruktorami tejże.

Na tej podstawie podzieliłem całą naukę na dwa działy. I. Dział zawierał naukę teoretyczną, II. Dział naukę praktyczną.

Nauka teoretyczna składała się z czterech części:

a) Z objaśnienia i zaznajomienia historycznego o pożarnictwie, od najdawniejszej przeszłości, jego rozwoju i postępowem aż do dzisiejszych czasów.

Jakie korzyści wynikają z organizowania straży ogniowej wieskiej dla ogołu ludności wiejskiej i jakie korzyści wynikają z asekurowania budynków i inwentarza nieruchomego podpadającego zniszczeniu przez pożar.

b) Z objaśnienia o organizacyi straży ogniowej z zastosowaniem do wsi i miast jak się powinno dzielić straż ogniową na główne i mniejsze oddziały i w jaki sposób te ostatnie mają sobie wzajemnie pomagać.

c) Z objaśnienia o powodach t. j. z jakich przyczyn powstają pożary na wsi, jak należy zapobiegać, przestrzegać, dozorować, czuwać i gasić różnorodne pożary: jak kominy i przewody kominowe powinne być przynajmniej raz do roku przez straż ogniową oglądane i ponaprawiane przez właścieli, gdzie na palowiska i piece piekarskie należy większą uwagę wzrócić czyli nieprzytykają do drzewnych części ścian do których by zapalić się mogły i jak należy obchodzić ze światłem, naftą, siarnikami i. t. p. przedmiotami z których w dzisiejszych czasach tak częste powstają pożary.

d) Z objaśnienia o pokrywaniu dachów słomą, gątami, dachówkami, blachą, papą papierową matami słomianemi i. t. p. i jakie są korzyści i niekorzyści tych pokryć rozmaitych w obec ognia.

Praktyczne ćwiczenia zestawione ze sześciu części.

a) Sikawka: opis maszyny i jej działalność w stosunku powietrza do wody i wody do ognia, jak się jej powinno używać i jak ją w dobrym stanie utrzymywać.

b) Ćwiczenia sikawką wiejską i drabinkami parterowemi.

c) Ćwiczenia sikawkami i drabinami wielkiemi, przy tej sposobności o ustawieniu sikawski do ognia i t. p. potrzebne wiadomości.

d) Wspólne ćwiczenia taktyczne (ze strażą miejską) czyli opanowanie ognia gdzie do akcyi ratunkowej więcej sikawek przychodzi.

e) Rewidowanie kominów, pieców, kucheń, rur blaszanych i palowisk, gdzie trzeba najwięcej wzrócić uwagi.

f) Wyrabianie konewek ogniowych ze słomy, kwaczów, bab ogniowych i. t. p. przyborów ogniowych.

Do tego z góry nakreślonego planu zastosował podpisany już z pierwszym przybyciem parobków wiejskich w roku 1888 system nauczania i dotychczas się go trzyma, a przez to osiągnął tę korzyść że parobcy łatwo wszystkie szczegóły zapamiętywali, dobrze je rozumieli i wyrabiali się na użytecznych i dobrych instruktorów dla wiejskich straży ogniowych oczem przekonać się miała sposobność Świetna Reprezentacyja Wydziału powiatowego przy wszystkich popisach jakie dotychczas urządzano a osobliwie na ostatnim popisie, który odbył się na dniu 15. października z. r. z dziesięcioma parobkami wiejskimi.

Ponieważ podpisany nauczając wymienionych powyżej parobków o pożarnictwie poświęcił się tej nauce gorliwie i według możności wszystkie siły swoje fizyczne tudzież wszystkie swoje wiadomości teoretyczne, przeto spodziewa się że i tym razem wywiązał się jak najlepiej z nałożonego nań zadania a tem samem uczynił zadość wszelkim wymaganiom na niego włożonym i zaskarbił sobie także na przyszłość zaufanie i życzliwość wydelegowanej Reprezentancyi z łona Św. Wydziału a tym samem i Św. Rady powiatowej.

Przy tej sposobności niech mi wolno będzie poczynić niektóre uwagi, tyczące się organizacyi straży ogniowych wiejskich i nabywania sikawek dla gmin wiejskich.

Czy nie należałoby zastanowić się nad ustanowieniem jednego inspektora powiatowego, z obowiązkiem częstego dojeżdżania do tych gmin, w których są już wyćwiczeni parobcy lub już zawiązane straże ogniowe, aby tenże inspektor pomienione gminy objeżdżając, powtarzał udzieloną naukę w Tarnopolu w czasie trwania kursu, bo jak wiadomo, każdą wiadomość łatwo przyswoić sobie można ale też i łatwo ją się zapomina. Przez takie częste przypominanie, któreby odbywać się miało na miejscu w gminie z praktycznem zastosowaniem do tej miejscowości, mogliby parobcy już wyćwiczeni powtarzać nabyte wiadomości i tym lepiej i na dłuższy czas przyswajać je sobie, przytem zaś korzystaliby i nowicyusze, którychby tym sposobem także zachęcać do uczenia można było.

Takich gmin, które już mają wyuczonych parobków jest 27, t. j. Bucniów 1, Mikulińce 2, Płotycz 2, Ostrów 2, Kozowka 2, Kupczyńce 2, Denysów 2, Nastasów 2, Czartorya 2, Toustołóg 1, Suszczyn 2, Borki wielkie 2, Bawarów 2, Dyczków 1, Draganówka 2, Czerniłów Mazowiecki 2, Poczapińce 2, Stupki 2, Dubowce 1, Berezowica 2, Ihrowica 2, Bajkowce 2, Chodaczków Wielki 2, Biała 2, Demamorycz 2, Dołżanka 2.

Tak też mają 30 gmin po jednej lub więcej sikawek: Bajkowce 1, Berezowica 1, Bucniów 1, Draganówka 1, Denysów 1 a dwór 1, Dubowce 1, Hłuboczek 1, Ihrowica 1, Kozówka 1, Kupczyńce 3, Łuczka 1, Mikulina 2, Nastasów 2. Stupki 1, Szlachcińce 1, Toustołóg 1, Worobiówka 1, Romanówka 1, Konopkówka 1, Ostrów 1, Łuka Wielka 1, Ładyczyn 1, Chodaczków Wielki 2, Dołżanka 2, Demamorycz 1, Dyczków 1, Biała 1, Suszczyn 3.

Z tego wynika, że nad temi gminami powinien już być ustanowiony inspektor ogniowy, któryby miał zadanie czuwać nad wyuczonymi parobkami, a gdzie takowych niema, miałby obowiązek pouczyć ich o tyle o używaniu sikawki, aby mogli jej w czasie pożaru używać, a po ogniu przyprowadzić w dobry stan.

Druga uwaga tyczyła by się sikawek, a to, czyli by nie było odpowiedniej dla gmin postarać się o inną firmę, od której by można zakupywać lepsze, trwalsze i zepsuciu nie tak łatwo podpadające sikawki, przy których by nie było żadnych trudnych komplikacyi maszynowych, któreby można łatwo czy to przy ogniu lub po ogniu odczyścić i które by błoto, piasek lub gnojówkę wciągały i wyrzucały a mimo tego w robocie nie ustawały. Wszystkie dotychczasowe sikawki, które podpisany miał sposobność widzieć u gmin, są wcale nieodpowiednie, a to z następujących względów: wyrzucają dość słabo prąd wody, bardzo często zatykają się czy to błotem czy piaskiem i często psują się, potrzebują starannego doglądu i czyszczenia, co u naszych gmin jest niemożebnem i z wydatkami połączonem, a co najważniejsze, że są drogie. Najdrobniejsze zepsucie pociaga za sobą znaczniejsze koszta i stratę czasu a i po naprawieniu nie można jeszcze liczyć na pewno, czyli przy następnem użyciu sikawki coś się powtórnie nie zepsuje i znowu na nowe koszta naprawy gminę nie narazi.

Każda fabryka wiedeńska jak n. p. fabryka narzędzi ogniowych Wgo Knausta, która posiada sławę światową, wyrabia małe sikawki tak zwane Omnia Pumpen (pompa do wszystkiego i dla każdego, model Noela) w trzech wielkościach i różnią się co do wydatności wody i ceny w następujący sposób: Nr. I. tej sikawki kosztuje 78 złr., wydaje na godzinę 2.000 litr. wody. Nr. II. kosztuje 104 złr., wydaje na godzinę 6.000 litr. wody. Nr. III. najsilniejsza kosztuje 132 złr., wydaje na godzinę 10 do 12.000 litr. wody. Z tych trzech gatunków możnaby nabyć którykolwiek, któryby sobie gmina życzyła, jednakże musiała by Świetna Rada powiatowa lub Wydział powiatowy dać swoją gwarancyę.

Porównanie tych sikawek ze sikawkami gminnemi nie jest tak łatwem, co najwyżej można by może porównać Nr. 2 który kosztuje 104 złr. ze sikawkami krajowego wyrobu, jednakże sikawka krajowego wyrobu choć znacznie słabszy prąd wody wydaje kosztuje 150 złr. Trzeci Nr. tej sikawki równa się co do siły sikawkom Tarnopolskim, a pomimo to jest tańszą i w działaniu lepszą od obecnie sprowadzanych krajowych sikawek. Spodziewać się można że każda firma w celu zrobienia interesu zgodzi się na raty czy to miesięczne czy kwartalne czy półroczne jeśli Świetny Wydział Powiatowy dać zechce swoją porękę dla owych Gmin.

W celu bliższego omówienia tej sprawy byłoby najlepiej złożyć ankietę z łona Rady Powiatowej, której by podpisany wszelkie wyjaśnienia w tej mierze poczynił.

Tarnopol dnia 1. grudnia 1892.

Stanisław Szytyliński.

Ruch Towarzystw pożarnych.

Sprawozdanie

z Walnego Zgromadzenia ochotniczej straży pożarnej w Podwołoczyskach z dnia 2. stycznia 1893. r.

Na porządku dziennym były następujące sprawy:

I. Odczytanie sprawozdania z czynności Wydziału i naczelnika ochotniczej straży pożarnej, p. Józefa Mayra, za czas od 9. lipca do końca grudnia 1892, z którego powzięto następujące szczegóły:

1. Korpus liczy dotychczas 28 członków czynnych, a 17 wspierających.
2. Członkowie czynni w porze letniej i jesiennej co niedziele z rana odbywali ćwiczenia musztry porządkowej i z przyrządami, oraz szkołę sygnałów na trąbkę, pełnili także w tym czasie służbę pogotowia nocnego aż do 1. list. 1892.
3. Korpus dwukrotnie występował publicznie: raz w dniu 18. sierpnia 1892. na solennem nabożeństwie z powodu urodzin Najjaśniejszego Pana w rz.-kat. kościele i bożnicy miejscowej, powtóre, dnia 15. października 1892. na pogrzebie ś. p. Antoniny Skowrońskiej, córki c. k. zarządcy pocztowego, która występowała dnia 2. lipca z. r. na koncercie danym na dochód straży ogniowej.
4. Towarzysze ochotniczej straży dwukrotnie byli czynnymi przy ogniu w Podwołoczyskach i Zadniorzówce, które stłumiono w zarodzie.
5. Wydział odbył cztery posiedzenia, na których oprócz spraw bieżących, uchwalono zawezwać i zawezwano gminę miasteczka Podwołoczysk, nie posiadającą dotąd przepisanej ustawą straży pożarnej gminnej, do złożenia deklaracyi, czy i w jakiej mierze zamierza przyjść z pomocą ochotniczej straży pożarnej w zamian za usługi, jakie takowa miasteczku ofiaruje. Gmina jednak mimo rozpoczętych pierwotnie rokowań i obietnic, w końcu nie dała żadnej deklaracyi i w ciągu ubiegłego półrocza niczem nie przyczyniła się do ułatwienia zadania ochotniczej straży pożarnej.

II. Następnie kasyer p. H. Ostersetzer odczytał sprawozdanie kasowe, z którego powzięto następujące szczegóły:

1. Korpus ochotniczej straży pożarnej w chwili zawiązania posiadał z dochodu z koncertu i dobrowolnych datków gotówką . . .	222 zł. 97 ct.
2. z wpisowego i wkładek miesięcznych członków czynnych i wspierających wpłynęło do końca r. 1892	58 „ 50 „
3. JWny Dr. Leon hr. Piniński ofiarował .	10 „ — „
4. JWny Witold Zawadzki z Orzechowca .	50 „ — „
5. P. burmistrz miejscowy B. Zimmermann .	5 „ — „
6. Członkowie, którzy zamówili sobie własne mundury za poręką Towarzystwa, złożyli ratami	105 „ — „
Razem .	451 zł. 47 ct.
Natomiast poczynione wydatki na mundury, hełmy, pasy, linki, toporki i t. p. wynoszą .	620 „ 86 „
pozostaje jeszcze niedobór .	169 zł. 39 ct.

Walne zgromadzenie przyjęło obydwa sprawozdania do wiadomości i udzieliło Wydziałowi absolutoryum.

III. Następnie na wniosek przewodniczącego p. G. Kreinera uczczono pamięć ś. p. Dezyderyusza Schneidera, byłego członka Wydziału przez powstanie, poczem przystąpiono

IV. do wyboru Wydziału na rok 1893.

Zgromadzeni jednogłośnie przewodniczącym wybrali p. Gabryela Kreinera, kierownika c. k. Komisaryatu policyi, a tegoż zastępcą p. Fryderyka Dormusa, naczelnika stacyi w miejscu.

Naczelnikiem wybrano jednomyślnie p. Józefa Mayra, tegoż zastępcą p. Izydora Kozowera i A. Gołębiowskiego. Do Wydziału wybrano pp. Ferdynanda Herzoga, Hermana Ostersetzera, Natana Katznera i Roberta Wiesla. Na komendantów oddziałów wybrano p. p. Juliana Baczyńskiego, Wilhelma Gelbarta i Zacharyasza Rybaka.

V. Na wniosek naczelnika p. Mayra, Walne Zgromadzenie uchwaliło: 1) JWmu dr. Leonowi hr Pinińskiemu, posłowi do Rady Państwa i Wmu Witołdowi Zawadzkiemu, właścicielowi dóbr Orzechowca za hojne datki, ofiarowane na cele ochotniczej straży pożarnej w Podwołoczyskach, złożyć publiczne podziękowanie i zamianować ich pierwszymi honorowymi członkami; 2) ponownie

wezwać gminę miasteczka Podwołoczysk do złożenia stanowczej deklaracyi w sprawie odpowiedniego przyczynienia się do utrzymania i rozwoju ochotniczej straży pożarnej.

W końcu przewodniczący wyraził wszystkim obecnym członkom podziękowanie za dotychczasową działalność i zachęcał tychże do wytrwania nadal w gorliwem spełnianiu obowiązków.

J. Mayr.

Wiadomości bieżące.

Borysław. Na podstawie statutów, zatwierdzonych przez Wysokie c. k. Namiestnictwo, zawiązała się w Borysławiu ochotnicza straż ogniowa, której pierwsze Walne Zgromadzenie odbyte w dniu 10. grudnia 1893 r. wybrało następujący Wydział:

Wny p. Kazimierz Gąsiorowski, autoryzowany inżynier górniczy i dyrektor kopalń galic. Banku kredytowego w Borysławiu, jako prezes; p. Zdzisław L. Łacny, magister farmacyi, jako naczelnik; p. Władysław Gulbiński, urzędnik kopalni galic. Banku kredytowego, jako zastępca naczelnika. Jako członkowie Wydziału: p. Wolański Józef, kontrolor Urzędu gminnego, p. Choliner Leon, dr. weterynaryi, p. Englender Wilhelm, dyrektor szkoły fundacyi barona Hirsza, p. Erdheim M. H., właściciel kopalń i kupiec, p. Hach Paweł, starszy kierownik ruchu kopalni Compagnie commerciale française, p. Mendelsohn Samuel, przemysłowiec, p. dr. Tenner Ignacy, doktor wszech nauk lekarskich, p. Haendel Henryk, kupiec, p. Śladek Karol, kierownik ruchu kopalń galic. Banku kredytowego, p. Kollinek Karol, asystent pocztowy, wszyscy w Borysławiu zamieszkali. Wydział powyższy ukonstytuowawszy się, wybrał: p. Wolańskiego, jako sekretarza, p. Englendera, jako skarbnika.

Dalszy rozwój tej instytucyi i wprowadzenie w życie dobrze zorganizowanego korpusu Ochotniczej straży pożarnej, jako też zaopatrzenie tegoż w niezbędne przyrządy ratunkowe, utyka na razie na braku funduszów, o przysporzenie których poczyniliśmy wszelkie możliwe kroki, mając nadzieję, że usiłowania nasze odniosą pożądany skutek.

K. Gąsiorowski, prezes.

Sprostowanie. W nrze 12. „Przewodnika pożarniczego“ z r. 1892. zaszła pomyłka w zestawieniu ogólnem kwot wydanych przez Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie na zapomogi dla straży pożarnych, a mianowicie:

Zapomogi na zakupno rekwizytów wynosiły	6.005 zł.	— ct.
Zwrot kosztów ratunku strażom ochotniczym	4.38[illegible] „	— „
„ „ „ poszkodowanym ludziom	2.980 „	40 „
Zwrot kosztów ratunku strażom w obrębie Reprezentacyi Tow. we Lwowie . .	850 „	— „
Razem .	14.218 zł.	40 ct.

a nie 13.368 zł. w. a., jak mylnie w rzeczonym nrze wydrukowano.

Kronika pożarów.

Łańcut.

Dnia 20. października 1892 r. o godzinie $8^3/_4$ wieczór wybuchł pożar przy ul. Polnej w realności l. 101 własność Romana Całczyńskiego. Pogotowie strażackie będące w cyrku Nowotnego spostrzegło pożar i trąbką wydało znak alarmu. Straż wyruszyła z 1 sikawką czterokołową ssąco-tłoczącą, 2 beczkowozami 4-kołowemi, 3 beczkami 2-kołowemi wodą napełnionemi, z drabiną, osękami, konewkami i łopatami. Pożar wybuchł w stodole napełnionej sianem, odległej o pół metra od domu mieszkalnego Kaczorowskiego. Spłonęła cała stodoła z sianem, sąsiednie budynki ocalono. Przyczyna pożaru niewiadoma, prawdopodobnie rozmyślne podpalenie. Przez obsadzenie sąsiednich dachów, pomimo braku wody, zlokalizowano pożar o godz. 2. w nocy. Na miejscu pozostawiono z rekwizytami 7 robotników najętych. Ciemność, wicher z deszczem i śniegiem utrudniały ratunek; dzięki jednak wysiłkom straży i drzewom, tamującym iskry i głownie, nie dopuszczono ognia do miasta. Budynek spalony nie był asekurowany, sąsiednie zaś były zabezpieczone w Towarzystwie krakowskiem.

A. Peszko, naczelnik.

Podhajce.

Dnia 11. listopada b. r. o godz. w pół do 1. w nocy wybuchł pożar w Białokiernicy, wsi oddalonej o 13 kilom. od Podhajec, w realności l. 11, własność Berischa Habera. Obszar dworski w Białokiernicy nadesłał konie do komendy straży, która wyruszyła z 1 sikawką czterokołową ssąco-tłoczącą, 2 hydronetami, 20 wiaderkami i 2 drabinkami i przybyła na miejsce o godz. 2 w nocy. Pożar wybuchł w stodole. Spaliła się stodoła i 3 duże stogi zboża. Przyczyną pożaru było prawdopodobnie podpalenie. Przez obsadzenie ludźmi domu mieszkalnego Berischa Habera, jakoteż sąsiednich domostw i stogów Hryńka Bilińskiego oraz Konrada Soroki, zlokalizowano pożar o godz. 5. rano, a o godzinie 8. rano powróciła straż do domu w l. 10 tow. Wskutek przerażenia poniósł śmierć tameczny nauczyciel Filemon Miśkiewicz z powodu udaru sercowego. Żandarmerya Podhajecka dzielnie wspierała usiłowania straży, ponieważ indolencya mieszkańców Białokiernicy, jakoteż brak wody, konewek i haków ogromnie akcyę ratunkową tamowały. Budynek był zabezpieczony w Tow. ubezpieczeń „Phönix“ w Wiedniu.

E. Sygiericz, naczelnik.

Pruchnik.

Dnia 27. grudnia b. r. o godz. 4. rano wybuchł pożar. O wybuchu pożaru oznajmiono świstawkami i trąbką strażacką. Straż wyruszyła do pożaru z 2 sikawkami, w 18 tow. w krótkim czasie po wybuchu. Pożar powstał ze środka domu. Spalił się dach i powała nad sienią. Przyczyną pożaru była wadliwa budowa szląga do komina nad dach. Pożar zlokalizowano i o godz. w pół do 9. powróciła straż do domu. Budynek był asekurowany w Tow. krakowskiem.

Będziński, naczelnik.

Radymno.

Dnia 6. stycznia b. r. około godz. 8 i pół rano wybuchł pożar w Skołoszowie tuż obok Radymna, przy drodze do Przemyśla wiodącej, w domu Götzla Gottfrieda. Straż ochotniczą uwiadomiono dopiero o godz. 9. Korpus straży z 2 sikawkami wyruszył do ognia najwyżej w 20 minut po uwiadomieniu i przybył na miejsce zaraz po 9-tej w liczbie 10 ludzi, która w ciągu akcyi ratunkowej wzrosła do 16 ludzi. W chwili gdy straż przybyła, dach już opadł na płonącym budynku. Pożar wybuchł na strychu obok komina, który sklejony z blachy podziurawionej, stał się powodem wybuchu. Spalił się dach gontowy na domie parterowym, drewnianym; zrąb uratowano. Znaczną część powały trzeba było zrujnować, gdyż belki w powale tliły się wciąż i potrzeba było dostać się do ognia, aby go ugasić. Z powodu bardzo silnego mrozu sikawki, mimo ogrzewania ich z zewnątrz i zlewania gorącą wodą, nie chciały funkcyonować, ratowano więc przeważnie zarzucając ogień kawałami śniegu i przez rozbieranie płonących części budynku. Pożar zlokalizowano o godz. w pół do 10., a straż dowróciła do Radymna o godz. w pół do 11. w liczbie 16 tow. Prócz sikawki taczkowej z baraków wojskowych w Radymnie i pomocy niejakiej wojska przy noszeniu wody, żadnej innej nie było. Z ludności, pomagali najwięcej żydzi. Życie ludzkie nie było zagrożone, a ruchomości zostały wyniesione z domu i przeważnie uratowane. Zaznaczyć tu należy trudność funkcyonowania sikawek w czasie mrozu, jak również dowóz wody bardzo utrudniony z powodu braku koni. Odnośnie do Radymna zauważam, że z powodu nieprzychylności Zwierzchności gminnej obecnej dla straży ochotniczej ta ostatnia narażona jest na zmiany, które mogą zaszkodzić jej rozwojowi. Budynek nie był asekurowany, szkoda wynosi kilkaset złr.

Antoni Bahr, naczelnik.

OGŁOSZENIA.

UWIADOMIENIE.

Otrzymałem na skład większą ilość węży tłoczących i ssących, konewek parcianych składanych i wiaderek oraz łączników (holendrów) do węży. Za dobroć i trwałość powyższych artykułów zaręczam — przyczem zwracam uwagę P. T. Odbiorców, że ceny tych artykułów są **czysto fabryczne.**

CENNIK WĘŻY.

Węże tłoczące, parciane, surowe.

Nr.	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Płaska szerokość węży mm.	46	52	58	65	71	78	85	91	98	104
Średnica wewnętrzna mm.	28	33	37	40	44	49	53	57	62	68
Cena . . . . kr.	48	52	58	63	70	73	76	80	90	1·00

Węże tłoczące parciane, preparowane, wewnątrz gumowane.

Nr.	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Płaska szerokość węży w mm.	46	52	58	65	71	78	85	91	98	104
Wewnątrz guma czarna Cena . . złr.	1·65	1·85	1·95	2·10	2 20	2·40	2·55	2·80	2 ·90	3·10
„ „ czerwona „ . . „	1·94	2·20	2·35	2·50	2·65	2·85	3·05	3·25	3·45	3·65

A. PIOTROWSKI

Rynek L. 17. we Lwowie.

Do nabycia

REGULAMIN

musztry porządkowej

DLA OCHOTN. STRAŻY POŻARNYCH

z rycinami i sygnałami

przez

ALEKSANDRA PIOTROWSKIEGO

Cena 44 ct.

PODRĘCZNIK

dla

OCHOTNICZYCH STRAŻY POŻARNYCH

Cena egzemplarza oprawionego 70 ct.

Porto i opakowanie 25 ct. — Razem 95 ct.

Zamawiać należy u skarbnika krajowego Związku

W-go BRUNONA HRYNIEWICZA

we Lwowie, Rynek l. 17.

OGŁOSZENIE.

Krajowy „Związek" ochotniczych straży pożarnych Królestw Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem

(Lwów, Rynek l. 17)

utrzymuje na składzie i sprzedaje za nadesłaniem gotówki następujące

DRUKI MANIPULACYJNE

Strażom Pożarnym:

1) 100 sztuk deklaracyj przystąpienia . . — zł. 50 ct.
2) 100 sztuk kart przyjęcia . . . . — „ 70 „
3) 100 arkuszy księgi członków . . . . 1 „ 40 „
4) 100 arkuszy księgi magazynowej . . . 1 „ 40 „
5) 100 arkuszy protokołu podawczego . . 1 „ 40 „
6) 100 sztuk wezwań towarzyszów . . . — „ 20 „
7) 100 sztuk pokwitowań magazynowych . — „ 50 „

Zamówienia należy nadsyłać pod adresem

W-go Brunona Hryniewicza

skarbnika „Związku".

(Lwów, Rynek l. 17).

Redaktor odpowiedzialny: Piotrowski Aleksander. Nakładem „Związku ochotniczych straży pożarnych".

Z Drukarni Pillera i Spółki we Lwowie.